STARPBRĪDIS

Daudzeses pamatskolas avīze skolēniem, skolotājiem un vecākiem 2010.gada oktobris #34

Šovasar un šoruden

Valdis Puida, skolas direktors

Kā parasti - skolēnu vasaras brīvdienas nemanot ir pagājušas. Jūnijā visiem liekas, ka rudens ir tik tālu… Nu tik varēs atpūsties, izklaidēties vai vienkārši neko nedarīt. Bet klāt ir jau 1.septembris, un nu jau pienākušas nākamās - rudens brīvdienas.

Par vasaru. Skolas dzīvē tā ienesa Latvijas skolēnu dziesmu un deju svētku gaisotni. Skolas mazajiem

dejotājiem un lielajām dziedātājām jūnijs pagāja mēģinājumos un jūlija sākums Rīgā īstā svētku atmosfērā. Tādu svētku, kas ir tikai Latvijā, jo citām tautām tādu vienkārši nav. Bija liels karstums, bija ļoti grūti, bet bija arī gandarījums, ka esam Rīgā kopā ar citiem Latvijas skolu labākajiem dejotājiem un dziedātājiem, svētku gājienā un koncertos pārstāvot savu skolu, novadu, pagastu un, protams, savu ģimeni un sevi pašu. Bija grūti, karsti un tomēr bezgala interesanti. Ir ko atcerēties tagad un vēl ilgi uz priekšu. Es kā Daudzeses skolas direktors ļoti lepojos ar mūsu skolēniem, vecākiem, skolotājiem un citiem palīgiem, kuru kopīgais darbs ļāva mūsu mazajai skolai ar veseliem diviem kolektīviem piedalīties tautas lielākajos skolu svētkos.

Ar rudeni un septembri sākas skolēnu svarīgākais darbs – mācības. Starpvērtējuma liecības rāda, kas nopelnīts pirmajos mācību mēnešos. Lielākā skolēnu daļa cenšas izpildīt savus skolēnu pienākumus:

1. nekavēt mācības;
2. stundās klausīties, strādāt un netraucēt klasesbiedriem;
3. gatavoties stundām un rakstīt dienasgrāmatā uzdoto mājās un to pildīt;
4. normāli, pieklājīgi uzvesties skolā, nelauzt, neplēst skolas un skolēnu lietas;
5. nerunāt rupjības, nemelot, nezagt, nesmēķēt, nedarīt pāri skolasbiedriem un daudzas citas lietas;
6. pēc stundām apmeklēt mūzikas, mākslas, sporta pulciņus vai citādi sevi papildus izglītot;
7. protams, klausīt un cienīt savus vecākus, skolotājus.

Citi, maza ļoti maza skolēnu daļa, izvēlas:

1. kavēt mācības;
2. stundās neklausīties, nestrādāt, traucēt skolotājus un klasesbiedrus;
3. negatavoties stundām, nepildīt dienasgrāmatas;
4. skolā un citur runāt rupjības, lauzt, zagt, melot, smēķēt, darīt pāri citiem un citas sliktas lietas;
5. neapmeklēt mūzikas, mākslas, sporta vai citu pulciņu, kaut gan visi skolēni tiek aicināti tos apmeklēt;
6. neklausīt vecākus un skolotājus;
7. nedarīt neko nopietnu, pēc skolas ar pirmo autobusu vai aizmūkot no stundām, uzreiz doties uz ielas, bezjēgā darīt blēņas un muļķības līdz tumsai, jo laikam tā dzīvot ir patīkamāk un, protams, vieglāk.

Visi vecāki, skolotāji vēlas, lai viņu bērni un audzēkņi dzīvē tiek tālāk, ir veiksmīgāki. Visi mēs gribam dzīvot labāk, bagātāk, laimīgāk. Arī es to novēlu visiem. Tomēr sava dzīve ir jāveido jau šodien skolā un mājās. Neatlaidīgi un ņemot palīgā rakstura īpašību, kas ne katram uzreiz ir, bet kuru var attīstīt – gribasspēku! Katru dienu, katru mēnesi un visu mūžu!

Skolēnu skaits 2010./2011.māc.gadā

Klase	Meitenes	Zēni	Kopā
1.	5	5	10
2.	9	1	10
3.	2	6	8
4.	8	4	12
5.	6	10	16
6.	3	9*	12
7.	3*	6	9
8.	7	6	13
9.	10*	3	13
	53	50	**103**

*- 3 skolēni neapmeklē skolu

Absolventu gaitas

Daudzeses pamatskolu pavasarī absolvēja 17 jaunieši. Prieks, ka visi turpina mācīties tālāk. Veseli septiņi izvēlējušies Aizkraukles arodvidusskolu - Andrejs Alijevs, Rihards Šmalcs, Solvita Sila, Laila Lisaka, Artis Melderis, Elīna Radionova, Kārlis Striguns. Sanita Bidzane sekojusi māsas paraugam un tagad mācās Kokneses vidusskolā; Megija Paškova un Viktorija Ivanova par savu tagad sauc Skrīveru vidusskolu. Vecbebru profesionālajā vidusskolā mācās Mairita Bukša, Juta Traine un Monta Traine. Aldis Apsītis skolojas Ogres Meža tehnikumā, Viktorija Avreicēviča – Jēkabpils agrobiznesa koledžā, savukārt Vairis Bružuks un Lāsma Grāvīte mācās Rīgas Tūrisma un tirdzniecības skolā.

Kas kopīgs Valmieras notekūdeņu attīrīšanas iekārtām un dzeramā ūdens atdzelžošanas stacijai; Kokneses zirgu stallim „Brigi"; Rīgas Piena kombinātam; BMX slavas zālei un trasei, kurā trenējas olimpiskais čempions Māris Štrombergs; maiznīcai „Liepkalni"; Rīgas lidostai; Likteņdārzam,; Aviācijas tehnikas muzejam; Kokneses pilsdrupām; minigolfam un Multikino? Atbilde ir vienkārša – šoruden dažu dienu laikā visas šīs vietas mācību ekskursiju laikā apskatīja mūsu skolas 1.-9.klases skolēni.

14 jaunieši no Daudzeses šovasar apmeklēja Exel vasaras nometni florbolā Kocēnos, Valmieras novadā, ko rīkoja biedrība LINO.LV sadarbībā ar Latvijas Florbola Savienību. Nometnes mērķis bija kopā ar labākajiem Latvijas treneriem dot jaunas taktiskās un tehniskās zinības, lai kļūtu par vēl labākiem florbola spēlētājiem, kā arī sniegt neaizmirstamas dienas kopā ar jauniem draugiem. Nometnes dalībnieki tika sadalīti apmācību grupās pēc vecumiem un meistarības līmeņa. Nodarbības notika katru dienu divos cikļos pa 3 stundām ar 15 minūšu pārtraukumiem starp nodarbībām.

Tagad turpinās florbola treniņi sporta hallē. Šajā sezonā mūsu skolas florbolisti Latvijas jauniešu florbola čempionātā sacentīsies jau divās vecuma grupās – U12 un U14.

Mājaslapā www.floorball.lv varam lasīt, ka U14 grupā daudzesiešu treneris ir Kristaps Ķengarts. Skolas direktors Valdis Puida par Kristapu: „Viņam var uzticēties. Puisis ar savu nostāju, izpratni par lietām. Viņš nebūs tas, kuru kāds var ietekmēt no malas, pavedināt uz ko muļķīgu, kā mēdz būt, kad jaunieši pēc tam taisnojas – visi tā darīja, tāpēc es arī! Kristapam ir autoritāte komandas zēnu acīs, un spēlētāji uzklausa viņa rīkojumus un aizrādījumus, jo Kristaps pats ir vislabākais skolas florbolists. Mēs tikai priecātos, ja pēc kādiem gadiem viņš atgrieztos mūsu skolā jau kā sporta skolotājs!"

Skolotājas Daces domas par Kristapu Ķengartu: "Ļoti atsaucīgs cilvēks. Uz viņu var paļauties. Uzticēto vienmēr izpilda godam. Apzinīgs. Iemantojis cieņu bērnu, skolotāju vidū. Labs paraugs citiem. Iecietīgs, pieklājīgs. Prot sadarboties ar dažāda vecuma cilvēkiem".

Skolotājas Dagmāras viedoklis par Kristapa labāko īpašību: "Protams, centība".

Intervija ar Kristapu Rengartu

Laura Ķirse, 9.klase

- Kādi ir Tavi mīļākie mācību priekšmeti?

Tādi priekšmeti, kuri man ļoti labi patīk, ir veseli divi - viens no tiem ir sports, otrs - vizuālā māksla. Kaut gan man ne pārāk patīk zīmēt, bet es cenšos to darīt.

- Vai tu vēlētos kļūt par sporta skolotāju? Kāpēc?

Jā, es vēlētos kļūt par sporta skolotāju , jo tas man liekas interesanti, aizraujoši, patīkami, it īpaši, kad jātrenē skolēni, kuri tevi klausa un izpilda visu, ko lieku darīt.

- Lietas, ko tu vēlētos mainīt mūsu skolā?

Mūsu skolā vēlētos jaunas telpas un vēl vairāk sporta inventāru!

- Kādu tu atceries sevi mazākajās klasēs?

Tā, ar ko lai sāk?! Ļoti daudz neko neatceros, bet mazākajās klasēs biju dauzonīgāks, jautrāks, interesantāks un maziņš. (**Autores atmiņas** par tiem senajiem laikiem: Kristaps sākumskolā bija nedaudz kluss, izpalīdzīgs, izdomas pārpilns, domas nesās uz nebēdnībām, ļoti centīgs. Viņš ņēma vērā skolotāju teikto. Nodarbojās ar sportu (ko dara arī pašlaik), vienmēr spēja izdomāt kaut ko jaunu. Viņam prātā vienmēr nāca tādas idejas, ko pat pieaugušajam

būtu grūti iedomāties. Vienu vārdu sakot- viņš bija un ir lielisks draugs. ☺)

- Ko tev patīk darīt ārpus skolas?

Brīvajā laikā man patīk aizbraukt makšķerēt, pastaigāties ar draugiem. Vairāk arī neko ārpus skolas nedaru, esmu vairāk istabas puika. ☺

- Ko tu domā darīt pēc 9. klases?

Protams, turpināšu mācīties. Ir plāns iestāties florbola komandā *Rīgas lauvas,* spēlēt un trenēties. Par kādu konkrētu skolu vēl neesmu izlēmis, bet droši saku, ka tā skola būs Rīgā.

- Kuri sporta veidi tev ir tuvi?

-Vistuvākais sporta veids, protams, ir florbols; seko basketbols un trešais ir teniss.

- Kas iedvesmoja tevi nodarboties ar sportu?

Ar sportu nodarboties sevi iedvesmoju es pats, jo man tas liekas interesanti un forši. Ar sportu var tālu tikt, bet, protams, tam visam vēl klāt ir jābūt zināšanām. Bez nopietnām zināšanām tālu nekur netiksi!

- Kādas iemaņas tu esi ieguvis no sporta skolotājiem?

No sporta skolotājiem esmu ieguvis izturību, attieksmi pret citiem, stingrību prasībās.

- Ko tu kā sporta skolotājs vēlētos ieviest sporta stundās?

Es kā sporta skolotājs sporta stundās vēlētos ieviest vairāk uzdevumu fiziskās sagatavotības celšanai, vairāk spēka vingrinājumus un arī vairāk stundās ko paspēlēt, piemēram, dažādas sporta spēles.

- Kādiem mācību priekšmetiem tu pievērs lielāku uzmanību?

Lielāku uzmanību pievēršu matemātikai, angļu valodai, krievu valodai un vēsturei. Šie priekšmeti tieši man ir ļoti *slideni*.

- Kāda ir tava apņemšanās šajā gadā?

Pats galvenais šajā gadā ir ļoti labi pabeigt skolu, bez nevienas nesekmīgas atzīmes. Pagaidām ar to apņemšanos ir kā ir, bet ceru, ka tas drīz uzlabosies.

- Kāds ir tavs mērķis kā florbola komandas trenerim šajā mācību gadā?

Mērķis ar florbola komandu U14 Daudzese ir iekļūt *play-off* un izcīnīt savā grupā 2.vietu vai, vēl labāk, 1.vietu!

- Kādi ir tavi ieteikumi/ novēlējumi mūsu lasītājiem?

Nedarīsim otram pāri, jo tas vēlāk atmaksāsies. Esiet laipni, draudzīgi, izpalīdzīgi, tad dzīve būs ļoti gaiša!

Mana aizraušanās – *fanošana* par hokeju

Ieva Liepiņa, 8.klase

Ar hokeja līdzjušanu aizraujos ne pārāk ilgi – otro gadu. Pazīstu ne vienu vien cilvēku, kuri nesaprot, kā vispār var patikt hokejs. Parasti mēģinu sekot līdzi visām spēlēm pa televizoru un, ja ir iespēja, ar prieku dodos uz Arēnu Rīga, lai vērotu spēli klātienē.

Arēnā Rīga uz spēlēm pagaidām esmu bijusi tikai trīs reizes. Pirmā reize bija 5.februārī, kad Dinamo Rīga cīnījās pret Torpedo. Šī spēle bija veiksmīga, uzvarējām *bullīšos*. Guvu daudz pozitīvu emociju – tas ir fantastiski, kā viss milzīgais pūlis saliedējas, lai atbalstītu savējos. Noteikti katram iesaku aizbraukt uz spēli klātienē un izbaudīt sajūtas, kad visi vienā balsī bļauj: „Tikai Rīga, tikai Dinamo!" Tajā spēlē tika uzstādīts arī skaļuma rekords – 113 decibeli. Jāatzīst, ka otrā dienā pēc spēles parasti esmu bez balss no lielās līdzi jušanas.

Otrā reize Arēnā bija, kad uz ledus spēlēja Latvijas izlase. Šī spēle saistās ar daudziem jautriem atgadījumiem. Pēc mača es un vēl bariņš līdzbraucēju kādu pusstundu stāvējām stāvlaukumā pie autobusa un gaidījām, kad kāds atvērs mums durvis. Jāpiebilst, ka plosījās negaiss ar zibeņiem un lietu! Tikmēr mūsu īstais autobuss, kā izrādās, atradās stāvlaukuma otrā galā un visi bija mūs pārgaidījušies! ☺

Toreiz man radās iespēja satikt Edgaru Masaļski, kopā nobildēties un dabūt autogrāfu.

Trešā reize Arēnā Rīga bija 19.septembrī, kad Rīgas Dinamo spēlēja ar pašu „AkBars", kuri jau divus gadus pēc kārtas ir Gagarina kausa ieguvēji. Var teikt, ka piedalījos jaunākā skaļuma rekorda uzstādīšanā – 116 decibeli. Mūsējie šajā spēlē parādīja izcilu sniegumu, kaut gan zaudējām ar 4:5. Abām komandām bija vienāds rezultāts pamatlaikā, tika dots papildlaiks; tā kā neviens neiemeta, sekoja *bullīši,* un tajos iemeta „ AkBars".

Pagājušajā sezonā viens no maniem mīļākajiem spēlētājiem bija Marsels Hosa, kurš KHL tika atzīts par labāko snaiperi, 56 spēlēs gūstot 35 vārtus. Dinamo fanu klubs Hosu arī kronēja par karali – „King the goals". Šosezon diemžēl Hosa spēlē AK Barsā, jo tas klubs varēja atļauties piedāvāt Hosam diezgan lielu summiņu, kādu Rīgas Dinamo nespēja samaksāt. Hosa gan ir atzinis, ka Rīgas Dinamo viņam ļoti patika.

Šajā sezonā pagaidām īstu simpātiju objekta man vēl nav. Pagaidām kā spēlētāji patīk Holts, Telkvists kā vārtsargi, Ņiživijs, Hartigans, Rēdlihs, Surovijs kā uzbrucēji, bet Ozoliņš kā aizsargs un komandas kapteinis. Manuprāt, šosezon Ozoliņa spēle ir lieliskā līmenī.

Gan vasarā, gan tagad divreiz dienā apmeklēju sporta mājaslapas, lai uzzinātu visus jaunumus par hokeju. Hokeja jaunumus parasti skolā apspriežu ar citiem tikpat aizrautīgiem faniem. Nebūtu slikti kādreiz tikt arī uz pasaules čempionātu, bet pašlaik tuvākā spēle, ko plānoju apmeklēt klātienē, būs jau brīvlaikā – 27.oktobrī.

Tradicionāli visuzņēmīgākie mūsu zēni katru gadu pārbauda savus spēkus, sacenšoties par titulu „Superpuika".

7.oktobrī Rīgā, Tehniskās jaunrades namā sabrauca 146 zēni no visas valsts - viņu vidū bija septiņi mūsējie: Dairis Korotkevičs, Aivars Caunītis, Mārcis Purviņš, Rinalds Vanags, Lauris Čevers, Andris Maskalāns un Kristiāns Geršebeks. Lielajā konkurencē tiesības turpināt cīņu otrajā kārtā izcīnīja 33 zēni – par lielu prieku mums visiem, arī mūsu Kristiāns un Andris! Lai piedod skolotāji, ka 1.decembrī , kad abi daudzesieši turpinās sacensības, nevarēsim īsti parakstīt mācību stundās – mēs taču ļoti, ļoti cieši turēsim īkšķus! Milzīgs paldies par atsaucību un atbalstu ar transportu Aivara tētim Vitālijam un Kristiāna tētim Raimondam!

Dienas pirms brīvlaika parasti ir saspringtas – tā piektdienas, 22.oktobra rītā 9.klase kopā ar citiem devītklasniekiem pārbaudīs savas zināšanas konkursā „Kas notiek?". Plkst.16.00 skolā mīļi tiek gaidīti vecāki uz klubiņu „Kamolītis", lai pārrunātu sociālus jautājumus, baudītu rudenīgas ieskaņas dzejā un mūzikā, tiktos ar klases audzinātājiem un priekšmetu skolotājiem. Savukārt vakarā dažādus vecāko klašu sagatavotus pārbaudījumus mēģinās izturēt 5.klase fukšu ballē.

Katru gadu 1.septembris ir kā saldskābmaize. Tajā ir gan prieks par atkaltikšanos ar klasesbiedriem, kolēģiem un draugiem, gan arī skumjā apziņa, ka vasara ir beigusies. Pie tam vēl - kāda vasara...

Iespējams, tieši šogad savas skolas gaitas Daudzeses pamatskolā uzsāka kāds dižens valstsvīrs, ģeniāls komponists, sporta, filmu vai mūzikas zvaigzne – kāds, kas liks Latvijas vārdam spoži iemirdzēties. Iespējams, ka viens no šodienas pirmklasnieciņiem pēc gadiem saņems Nobela prēmiju, *Oskaru* vai Olimpisko medaļu. Iespējams, kāds no viņiem kļūs par pirmo latviešu kosmonautu, apceļos zemeslodi airu laivā vai ierīkos pirmo maizes ceptuvi uz Mēness. Iespējams, šogad kāds devītklasnieks pie rokas veda diženu filozofu, zinātnieku vai ārstu, kas zinās, kā izārstēt visļaunākās slimības...

Viņi, kuri šogad sēž skolas solā, ir mūsu nākotne. Mūsu valsts nākotne. Novēlēsim, lai viņiem izdodas labāk nekā mums un darīsim visu, lai viņi augtu drošā un laimīgā pasaulē.

Skolēni un studenti, skolotāji un pasniedzēji, mammas un tēti, vecmammas un vectēvi, visi, visi.... Šodien un katru dienu - esiet laimīgi!

Avīzi veidoja Laura Ķirse, Inese Lune un Ruta Jankovska